

HERÄTTÄJÄ-YHDISTYS
PL 21, 62101 LAPUA
Puh. (06) 433 5700
www.h-y.fi
www.herattajajuhlat.fi

ARMOSSA AVARASSA
HERÄTTÄJÄJUHLAT
NIVALASSA 5.-7.7.2019

Perjantai 5.7.2019
Aattoseurat klo 18.00
Kari Tirola

On yleisesti ottaen kolme hyvää syytä tulla Nivalaan: 1. työkokous, 2. Uikossa käynti, 3. hammaslääkäri. Tässä nimenomaisessa järjestyksessä. Sitten ovat vielä erikseen käynnit seuratuvalta ja herättäjäjuhlilla. Joku voisi luonnehtia Haapajärven ja Nivalan väliä melko tylsäksi maiseman suhteen. Ei laaksoa, ei kukkulaa ja tie on niin suora, että sen ajaisi melkein silmät ummessa. Ja samanlaisena se jatkuu hamaan Kalajoelle saakka paitsi, että siinä Raudaskylällä on kaksi mäkeä, yksi alaspäin ja yksi ylöspäin. Kotiin palatessa sama, mutta toisinpäin. Pohjanmaalla syntyneenä ja kasvaneena on sellainen tunne, että ei ahdistaa. Tien molemmin puolin näkee pitkälle, joskus kilometritolkulla hyvin hoidettua peltomaisemaa. Ennen kiintopisteinä olivat ladot, mutta vuosien saatossa suurin osa niistäkin on lahonnut tai pilkottu polttopuiksi. Tiedän senkin, että Savon tai Keski-Suomen mäkimaisemista tulleille täkäläinen avara maisema voi olla vieras ja joillekin jopa ahdistava kokemus. Minulle maisema on sielunmaisema. Silmä lepää, kun voi katsella kauaksi.

Voisiko avara armon maisema olla samankaltainen kuin peltoaukeat Autiorannan ja Karvoskylän tietämillä? Sitä olen miettinyt. Ensin ajattelin, että voisi, mutta sitten huomasin, että johonkin tässä pohjalaisessakin maisemassa silmä lopulta aina tökkää. Peltojen keskellä pilkottaa siellä täällä aina jokin metsäsaareke, johon silmä pysähtyy. Ja siinä yhdessä kohtaa Hituran kaivoksen jätekaasa, joka rajaa horisonttia. Olisiko niin, että Jumalan armo on sittenkin avarampi?

Johonkin se armon avaruus tahtoo aina tökätä. Ihmisen omassa sielunmaisemassa sitä rajoittavat usein tämän elämisen rajat ja haavat. Miten jaksaisi oman häpeän tai syyllisyyden keskellä uskoa siihen, että Jumalan armo on minun häpeän tai syyllisyyden kokemustani vahvempi? Miten osaisi luottaa siihen, että vaikka minä en aina kykene näkemään tarpeeksi laajalti ja laveasti, Jumala kyllä näkee. Hän on kaikkien niidenkin esteiden ja senkin elämän pimeyden takana, minne minun näkökykyni ei yllä eikä riitä. Tänäpäin tässä maailmassa armon avaruus tahtoo kutistua usein myös silloin, kun katsomme toisen ihmisen elämänmenoa. Puhumme aatteellisesta polarisaatiota ja samanmielisten somekuplista. Jakolinjoja ja saippuakuplia riittää meidän kristityiksi itseämme nimittävien keskuudessakin. Kristillinen usko ei kuitenkaan ole samanmielisten aate, samanhenkisten ideologia eikä pohjimmiltaan edes oppi. Se ei tyhjenny eettisiin kannanottoihin, moralismiin ja oikeassa tai väärässä olemiseen. Jos näin olisi, missä olisi armo, josta me puhumme? Uskossa on kyse pelkästään seuraamisesta, Kristuksen seuraan lyöttäytymisestä. Usko on kulkemista tiellä, jolla Kristus kulkee edellä. Osa kulkee keskellä, osa paremmin tien viertä, joku sortuu välillä ojaan, ehkä joku kääntyy kantapäällään ja kulkee välillä toiseenkin suuntaan. Mutta

HERÄTTÄJÄ-YHDISTYS
PL 21, 62101 LAPUA
Puh. (06) 433 5700
www.h-y.fi
www.herattajajuhlat.fi

ARMOSSA AVARASSA
HERÄTTÄJÄJUHLAT
NIVALASSA 5.-7.7.2019

tien kansaa me olemme, sillä sellaisella nimellä varhaiset kristityt tunnettiin. Kun Kristus kulkee edellä, me emme voi aina valita reittiä, jota hän tahtoo viedä. Se on varmaa, että siinä on enemmän mäkiä, monttuja ja mutkia kuin tuossa Nivalan ohitse menevällä Kalajoen tiellä. Elämä on sellaista. Jotakin siinä on myös avarasta, laajasta ja ennalta-arvaamattomasta armosta. Koska myös seuraamisen armon lahjoittaa Kristus.

Tiistaina vietettiin juhlaa, jota me emme ehkä juhlaksi muista. 2. heinäkuuta on vanhan kansanperinteen mukainen Kukka-Maaria tai Heinä-Maaria, Marian käyntipäivä. Silloin on muistettu neitsyt Marian vierailua sukulaisensa Elisabetin, Johannes Kastajan äidin luona. Elisabetin tervehdys Marialle on tunnettu: *Siunattu olet sinä, naisista siunatuin, ja siunattu sinun kohtusi hedelmä!* Tämän jälkeen Maria viritti kiitosvirren, jossa hän laulaa Jumalan suuresta armosta: *Hänen kätensä on tehnyt mahtavia tekoja, hän on lyönyt hajalle ne, joilla on ylpeät ajatukset sydämessään. Hän on syössyt vallanpitäjät istuimiltaan ja korottanut alhaiset. Nälkäiset hän on ruokkinut runsain määrin, mutta rikkaat hän on lähettänyt tyhjin käsin pois...* Marian kiitosvirren sanat ovat tarkemmin ajateltuna aika omituisia sellaisen nuoren naisen suuhun, joka iloitsee syntyvästä esikoisestaan. Nehän ovat kannanotto kaikkeen siihen vääryyteen ja kurjuuteen, mitä maailma kantaa. Ymmärrettäväksi ne käyvät ainoastaan siitä näkökulmasta, että Maria ymmärtää olevansa vain välikappale, siunattu, armoa täynnä. Hän kantaa ja on täynnä jotakin sellaista, jota hän ei ole voinut itse luoda, ottaa eikä hankkia. Tästä huolimatta Marian elämä ei ollut helppo. Kaikkea muuta. Tuskin on sellaista huolta, jota Maria ei olisi kantanut. Millaista olikaan äidin huoli, tuska ja murhe! Mutta kaiken sen vastapainona tämä ilo: että saa olla Jumalan armon välikappale, että saa kantaa sisällään toivoa, maailman valoa. Maria on täynnä armoa, koska hän on täynnä Kristusta.

Herätä minut valvomaan ja palvelemaan muita, kuulemaan hiljaa, puoltamaan sairaita, kiusatuita. Marian ilo, josta hän vapautuneesti laulaa, on juuri sama ilo kuin Siionin virressä. Meidän tehtävämme ja työmme on seurata Kristusta ja katsoa, miten hän kohtaa ihmisiä, keitä hän kohtaa ja miten hän kohtaa? Toisinaan silmä ja mieli tökkäävät näkemästeisiin kuten Karvoskylän pelloilla, mutta usein ne esteet ovat meidän omassa mielessämme. Itse kasvatettuja, itse luotuja ja pystyyn pantuja. Marian mielipide on selvä: nälkäiset on ruokittava, alhaiset korotettava. Virsi vielä kehottaa lisää: kristityn tehtävä ja rukous on valvoa, palvella muita, kuulla hiljaa, puoltaa sairaita ja kaikkia kiusatuita. Eikö siinä ole jokin häivähdys avarasta armosta, sekä itseä että toisia kohtaan?

Kardinaali Walter Kasper siteeraa pyhää Augustinusta, kun hän pyrkii osoittamaan, missä menevät armon rajat: *Haluatko tavata taivaan valtaistuimella istuvan Kristuksen? Oleta, että tapaat hänet, kun hän makaa siltojen alla, odota häntä, kun hän on nälkäinen ja värisee kylmästä, odota häntä silloin, kun tapaat muukalaisen.* Niinpä Kasper muistuttaa: *Armo ei ole moraalinen piiriin kuuluva asia. Se on uskoa Kristukseen, opetuslapsuutta ja kulkemista hänen seurassaan.*

Kalajoen rovastikunnan puolesta haluan toivottaa tervetulleeksi näille Nivalan juhlille.